

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg synes måske nok, der kan være anledning til, når nu fremskridtspartiet igen har været fremme med, at man ikke har brug for et socialforskningsinstitut, at minde om den alkoholdebat, vi havde i sidste uge. Den vidnede ikke ligefrem om viden om problematikken omkring alkoholmisbrug og om mulighederne for forebyggende foranstaltninger. Det viser i høj grad, at der er brug for et socialforskningsinstitut.

Det, man måske nok kan undre sig lidt over med det institut, som vi kalder institut for socialforskning, er, at der af 6 forskningsledere ikke er en eneste sociolog, og at der af 26 forskningsassistenter kun er 7, der er uddannet som sociologer. Det ville måske nok være rimeligt, om man fik en større andel af faguddannede beskæftiget inden for dette område. Det er ikke ensbetydende med, at andre kategorier ikke også bør være ansat og beskæftiget i det arbejde, der foregår ved socialforskningsinstituttet.

Det foreliggende forslag er jo i det store og hele en genfremsættelse, og vi synes da, at det indeholder en lille forbedring i forhold til det første. Jeg vil godt henvise til vores tidligere ordførers, hr. Freddy Madsens, udtalelser i Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 494, ved lovforslagets første behandling og sige, at den lille forbedring er, at FTF nu også er blevet repræsenteret i forskningsrådet, og at det er udmærket, at man nu forpligter forskningsrådet til at offentliggøre de forskningsplaner, som instituttet får godkendt.

Vi synes stadig væk, der mangler i forslaget, at medarbejderne får mere indflydelse på beslutningerne i det daglige arbejde. Det kan godt undre os lidt, når man ellers tit og ofte hører, at socialdemokratiet går ind for, at medarbejderne skal have større indflydelse på de beslutninger, der tages, og skal deltage i arbejdet, at man så ikke benytter chancen til, når der ligger et mindretalsforslag i betænkningen, at lade det komme til udtryk i loven.

Noget andet, der bekymrer os, og som vi godt vil have ind i udvalgsarbejdet igen, er spørgsmålet om den nye form for sammensætning af forskningsrådet, specielt den måde, det skal udpeges på. Det gør vi specielt, fordi der fra samtlige samfundsvidenskabelige institutioner, der hidtil har skullet udpege medlemmer til forskningsrådet, ligger en afstandtagen fra

den ændring, der nu skal ske, fordi man er bange for, at der ikke længere er sikkerhed for en direkte kontakt til de samfundsvidenskabelige fakulteters forskning. Det er sådan, at i øjeblikket foregår 54 pct. af samfundsforskningen ved universiteterne, 43 pct. ved offentlige institutioner og den lille rest hos erhvervslivet. Derfor er det meget vigtigt, at socialforskningsinstituttet stadig væk har nøje kontakt med forskningen og undervisningen på de højere læreanstalter, så man hele tiden er opmærksom på at inddrage nye metoder og nye erfaringer i det arbejde, der skal foretages. Vi ved også, at institutterne ved Københavns universitets samfundsvidenskabelige fakulteter ønsker at bibeholde den gamle ordening med, at det er universiteterne, der udpeger de repræsentanter, der skal sidde i forskningsrådet, netop for at opretholde den direkte kontakt. Derfor er det noget, vi vil kigge på i udvalget og se, om det er relevant at tage den ændring, der nu er foreslået.

Grethe Philip (RV):

Forslaget er jo tidligere behandlet meget grundigt i socialudvalget før valget, og vi var praktisk talt færdige med det. Jeg vil henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling. Vi er fra det radikale venstres side meget positive over for forslaget, og jeg ser naturligvis med stor glæde på, at socialministeren har taget venligt imod det forslag, jeg kom med ved første behandling om, at man skulle have en repræsentant med fra FTF.

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil kun henvise til, hvad jeg sagde, da dette lovforslag var til første behandling i januar måned.

Vi ser også med tilfredshed, at der nu er foreslået repræsentation for tjenestemændene i forskningsrådet.

Socialforskningsinstituttet har foretaget mange udmærkede undersøgelser og løst forskningsopgaver. Man kan nævne sådan noget som samlivsformer og udenlandske adoptivbørn. Jeg kan ganske slutte mig til fru Tove Jørgensens bemærkninger om, at alkoholdebatten viste, at vi i højeste grad trænger til forskning om dette stofs virkning i vores befolkning. Der er mange andre ting, man kunne tænke sig. Af specielle ting kunne jeg tænke mig en undersøgelse af, hvordan loven om fri abort har virket, hvordan